

Прије годину дана фудбалери Борца закуцали су на врата Прве савезне лиге Југославије. Што су она остала затворена, "кривци" су играчи тузланске Слободе, који су свог дугогодишњег ривала успјели да елиминишу већ у првом колу квалификација. Послије оних бањолучких тужних и разочаравајућих 0:2 за Слободу, ни у реваншу бољи тим није имао проблема, славио је са 3:1.

Али, тај неуспјех није обесхрабрио, а ни сломио Фазлића и другове. И у сезони 1969-70 направили су фудбалску репризу, као другопласирана екипа (прва је била Ријека) на друголигашком "западу" успјели су да изборе квалификације.

Прва препрека, Осиек, успјешно је оборена. На гостовању су Бањолучани голом Хргића успјели да изборе обећавајући реми – 1:1. У реваншу није све ишло по плану. Осјечани су повели у 28. минуту голом Рајха, да би домаћини преко Бећирбашића у 47. минуту успјели да изједначе на 1:1. Десет минута прије краја, на велемајсторски центаршут Смилеског, најбољег играча сусрета, Фазлић је постигао побједоносни погодак и изазвао прави "цумбус" на трибинама, а касније и на улицама Бање Луке.

Месуд Мулаомеровић, представник Борца на жријебу за друго коло, извукао је за

ривала Борац из Чачка. У београдском "Спорту" објављен је наслов: "Хуснија Фазлић оптимиста: Чачани неће издржати". Није само капитен Борца био сигуран у успјех свог тима, и сви његови саиграчи су типовали на побједу: Комадина 3:1, Пелц 3:0, Гавриловић 2:0, Одић 4:0, Алагих 3:1, Кушмић 2:0, Смилески 4:0, Јусић 3:0, Блажевић 2:0, Фазлић 3:1, Хргић 3:1.

И традиција тренера Борца Креше Араповића ишла је наруку Бањолучанима. Њихов садашњи кормилар шест пута је водио Слободу из Титовог Ужица и Срем против Борца из Чачка и ниједном није доживио пораз, односно три пута је славио, три пута играо неријешено.

На Градски стадион се сјатило 15.000 гледалаца. Све је било пуно, многи су остали пред капијом стадиона. Сви су били уз Борац, сви су дошли са жељом да оствари што убједљивију побједу, да се послје десет година поново нађе у најбољем југословенском фудбалском друштву.

Уз силну, огромну подршку са трибина, чим је судија Максимовић дао први знак да утакмица почне, фудбалери Борца сјурили су се ка противничком голу. Већ у 3. минуту стопостотна прилика за домаћина. Фазлић је избио сам пред гол Аврамовића, али је из повољне прилике шутирао покрај гола и измамио уздахе свих на стадиону. Исти "подвиг" поновио је и Јусић три минута касније. Онда се шанса указала Бећирбашићу, али ни он није био довољно присебан.

Београдски фудбалски клуб "Милан" из Београда, 1960-е године. На слици су играчи и тренери клуба, који су били једна од најбољих екипа у Србији тог времена. На слици се види и Бећирбашићев гол наде и зебње.